

Sygn. akt VI Ka 7/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie :

Przewodniczący SSO Andrzej Tekieli

Protokolant Sylwia Sarnecka

przy udziale oskarżyciela publicznego Komendy Miejskiej Policji w J. L. M.

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2018 r.

sprawy **A. D.** ur. (...) w J.

s. A., J. z domu W.

obwinionego z art. 94 § 1 kw

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego Komendę Miejską Policji w J.

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 24 października 2017 r. sygn. akt II W 1013/17

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec obwinionego A. D. w ten sposób, że:

- podwyższa orzeczoną wobec obwinionego karę grzywny w pkt. I części dyspozytywnej do 3000zł (trzech tysięcy) zł,
- na podstawie art. 94 § 3 kw orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki w kwocie 50 zł za postępowanie odwoławcze i wymierza mu opłatę w kwocie 300 zł.

Sygn. akt VI Ka 7/18

UZASADNIENIE

A. D. obwiniony został o to że:

w dniu 14 czerwca 2017 r. około godziny 17:05 w J. na ul. (...) na drodze publicznej kierował pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) pomimo braku uprawnień do kierowania pojazdami

tj. o wykroczenie z art. 94 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 24 października 2017 r. w sprawie II W 1013/17:

Luźnał obwinionego A. D. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. wykroczenia z art. 94 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 94 § 1 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 500 złotych;

II. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.o.w. zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie obciążając nimi Skarb Państwa i nie obciążył go opłatą sądową.

Apelację od powyższego wyroku złożył oskarżyciel publiczny – Komendant Miejski Policji w J. zarzucając rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec obwinionego A. D. i wniósł o zmianę orzeczenia w zakresie wymiaru kary z 500 zł. grzywny na karę aresztu w wymiarze 15 dni oraz orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat, alternatywnie wymierzenie obwinionemu kary grzywny w wysokości 5.000 zł. oraz orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja co do zasady zasługuje na uwzględnienie.

Z informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego z dnia 7.08.2017 r. wynika, że A. D. od maja 2012 r. do marca 2017 r. był 28 razy karany mandatami i 7 razy wyrokami sądowymi za popełnianie wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji. Wśród popełnianych przez niego wykroczeń są m.in.: przekroczenie prędkości, kierowanie pojazdem bez wymaganych uprawnień, naruszenie obowiązku używania pasów bezpieczeństwa, niezastosowanie się do sygnałów świetlnych, niezastosowanie się do znaku „linia podwójna ciągła”, naruszenie zakazu korzystania podczas jazdy z telefonu, kierowanie pojazdem nie mając przy sobie wymaganych dokumentów, kierowanie pojazdem pomimo braku dopuszczenia pojazdu do ruchu, omijanie pojazdu który jechał w tym samym kierunku lecz zatrzymał się w celu ustąpienia pierwszeństwa pieszym, utrudnianie ruchu poprzez niesygnalizowanie lub błędne sygnalizowanie manewru, naruszenie przepisów określających warunki i zakazy zatrzymywania pojazdów. Wysokość nakładanych na obwinionego mandatów i wymierzanych grzywien oscylowała od kwoty 100 zł. do 5000 zł. (k.16 – 18). Spektrum naruszeń przez obwinionego przepisów Prawa o ruchu drogowym jest więc rozległe , ilość naruszeń duża, znaczna również uporczywość w nieprzestrzeganiu przepisów mimo wymierzania kolejnych kar finansowych. Zasadnie w tej sytuacji skarżący podnosi że wymierzona po raz kolejny obwinionemu A. D. kara grzywny w niewielkiej wysokości 500 zł. jest rażąco łagodna.

Z drugiej strony mieć należało jednak na uwadze wagę popełnionego w niniejszej sprawie wykroczenia i jego okoliczności. Jak ustalił Sąd I instancji, co nie jest kwestionowane, obwiniony sam wezwał na interwencję policję podejrzewając że został okradziony przez osobę którą zatrudniał w swojej firmie i na polecenie policjantów w ich asyście pojechał swoim samochodem do miejsca gdzie przechowywał przedmioty wyżej wymienionej osoby zabrane pod zastaw. W trakcie jazdy policjanci zorientowali się że obwiniony ma cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi. Obwiniony jakby więc sam sprokurował niekorzystne dla siebie zdarzenie oczekując ochrony w związku z domniemanym zaborem swojego mienia. Zdaniem Sądu Okręgowego okoliczności popełnionego wykroczenia czynią nieuzasadnionym wymierzanie obwinionemu kary izolacyjnej aresztu mimo wskazywanej przez skarżącego podstawy z art. 38 k.w. Podkreślenia wymaga , że przewidziana w tym przepisie recydywa wielokrotna może być orzekana za „wykroczenia umyślne”. Zasadnym było natomiast podwyższenie wobec obwinionego kary grzywny, przy czym nie do wnioskowanej kwoty 5000 zł. lecz do kwoty 3000 zł., która to kwota jest adekwatna z jednej strony do wielokrotnej uprzedniej karalności obwinionego za wykroczenia z drugiej do wagi popełnionego czynu w niniejszej sprawie. Przede wszystkim jednak trafny był zarzut i wniosek dotyczący orzeczenia wobec obwinionego na podstawie art. 94 § 3 k.w. środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu drogowym na okres 2 lat. Wobec A. D. wcześniej wydawane były decyzje administracyjne dotyczące zatrzymywania prawa jazdy, obwiniony jednak uprawnienia odzyskiwał, po czym po raz kolejny naruszał przepisy Prawa o ruchu drogowym. Orzeczenie wyżej wymienionego środka karnego było więc ze wszech miar uzasadnione.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w wyżej wymienionym zakresie. W pozostałej części Sad Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie 627 k.p.k. w zw. z art. 635 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.o.w. i art. 118 § 3 k.p.o.w. Sąd Okręgowy zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki w kwocie 50 zł. za postępowanie odwoławcze i wymierzył mu opłatę w kwocie 300 złotych.